

เปรียบเทียบผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาความสามารถของตนเองและกิจกรรมความที่
ต่อพฤติกรรมการปฏิบัติต้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานผลิต
บริษัทไกด์กินอินดัสทรีส์ (ประเทศไทย) จำกัด

ทิพวรรณ รอรัง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิทยาการให้คำปรึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
มิถุนายน 2547

ISBN 974-383-997-6

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ ทิพวรรณ รอง ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

..... บุญเรือง ประธาน

(รองศาสตราจารย์พก. บุญเรือง)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์วินี ชิดเชิดวงศ์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงศ์นาม)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... บุญเรือง ประธาน

(รองศาสตราจารย์พก. บุญเรือง)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์วินี ชิดเชิดวงศ์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงศ์นาม)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนงค์ วิเศษสุวรรณ)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ม.ร.ว.สมพร สุทธันย์)

บันทึกวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คอมบดีบันทึกวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

วันที่ ๓๐ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา
จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
ประจำภาคต้น ปีการศึกษา 2545

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาจากองค์ศาสตราจารย์ พกฯ บุญเรือง ประธานกรรมการคุณวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วิมี ชิดเชิตรวงศ์ กรรมการ ควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้ให้คำปรึกษาและช่วยแนะนำแก่ไขข้อบกพร่องต่างๆ อ่อนล้าและอีกด้วย ถัดไป ด้วยความเอาใจใส่และให้กำลังใจเป็นอย่างดียิ่ง และขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงศ์นา ที่ช่วยกรุณาให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูลและให้คำแนะนำเกี่ยวกับสอดคล้องที่ใช้ในการวิจัยเป็นอย่างดี ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้รับแนวทางในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ และประสบการณ์จากการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.สมคิด บุญเรือง, ดร.ถิรพงษ์ ธรรมนัส และดร.ชัยยุทธ เชาวลิตนิธิกุล ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ให้ความกรุณาอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ รวมทั้ง ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการทำวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบุคคลากรด้วย ที่เป็นกำลังใจสำคัญอย่างยิ่ง ขอบคุณเพื่อนๆ ที่ให้กำลังใจตลอด และบุคคลที่มิได้อ่านมาอันเป็นที่รักยิ่งที่ได้ให้ความช่วยเหลือด้วยดี เสมือนมา จึงทำให้การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

พิพารณ รอรัง

42924065: สาขาวิชาวิทยาการให้คำปรึกษา; วท.ม. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา)

คำสำคัญ: โปรแกรมพัฒนาความสามารถของคนเอง / กิจกรรมความเชี่ยวชาญ / พฤติกรรมการปฏิบัติค้านความปลอดภัยในการทำงาน

ทิพวรรณ รอรัง : เปรียบเทียบผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาความสามารถของคนเอง และกิจกรรมความเชี่ยวชาญที่ต่อพฤติกรรมการปฏิบัติค้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานผลิต บริษัท ไดกินอินดัสทรีส์ (ประเทศไทย) จำกัด (A COMPARISON OF THE EFFECTS OF SELF-EFFICACY PROGRAMME AND KYT ACTIVITY ON SAFETY AT WORK OPERATION BEHAVIOR OF OPERATORS IN DAIKIN INDUSTRIES (THAILAND) LTD.) อาจารย์ที่ปรึกษา : ผศ. บุญเรือง, กศ.ม., วิวีชิค เชิดวงศ์, กศ.ม., ไพรัตน์ วงศ์ยานม, ค.ค. 176 หน้า. ปี พ.ศ. 2547. ISBN 974-383-997-6

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งเชิงทดลองมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาความสามารถของคนเองและกิจกรรมความเชี่ยวชาญที่ต่อพฤติกรรมการปฏิบัติค้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานผลิต บริษัท ไดกินอินดัสทรีส์ (ประเทศไทย) จำกัด กลุ่มตัวอย่าง เป็นพนักงานผลิตที่มีพฤติกรรมการไม่ปฏิบัติค้านความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งกัดเลือกมาจากการสุ่มอย่างง่าย ได้มา จำนวน 24 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งให้ได้ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ได้รับโปรแกรมพัฒนาความสามารถของคนเอง กลุ่มที่ได้รับกิจกรรมความเชี่ยวชาญ และ กลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แบบบันทึกพฤติกรรมการปฏิบัติค้านความปลอดภัยในการทำงาน โปรแกรมพัฒนาความสามารถของคนเอง และกิจกรรมความเชี่ยวชาญ โดยทำการทดลอง ทั้งสิ้น 10 ครั้ง สัปดาห์ละ 3 ครั้ง จำนวน 4 สัปดาห์ การทดลองแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ และการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่แบบนิวเเมน-คูลส์

ผลการวิจัยพบว่า มีปัจจัยพนักงานที่มีปัจจัยสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระบบการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล พนักงานที่ได้รับโปรแกรมพัฒนาความสามารถของคนเอง พนักงานที่ได้รับกิจกรรมความเชี่ยวชาญที่มีพฤติกรรมการปฏิบัติค้านความปลอดภัยในการทำงานสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ พนักงานที่ได้รับโปรแกรมพัฒนาความสามารถของคนเอง พนักงานที่ได้รับกิจกรรมความเชี่ยวชาญที่มีพฤติกรรมการปฏิบัติค้านความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน

42924065: MAJOR : COUNSELING PSYCHOLOGY; M.SC. (COUNSELING PSYCHOLOGY)

KEYWORD: SELF-EFFICACY PROGRAMME / KYT ACTIVITY / SAFETY AT WORK OPERATION BEHAVIOR

TIPPAWAN RORUNG : A COMPARISON OF THE EFFECTS OF SELF-EFFICACY PROGRAMME AND KYT ACTIVITY ON SAFETY AT WORK OPERATION BEHAVIOR OF OPERATORS IN DAIKIN INDUSTRIES (THAILAND) LTD.). THESIS ADVISORS : PAKA BUNGRUNG, M.Ed., VINEE CHITCHUTVONG, M.Ed., PAIRAT WONGNAM, Ph.D. 176 P. 2004. ISBN 974-383-997-6

The purpose of this research was to compare the effects of Self-Efficacy Programme and KYT activity on safety at work operation behavior of operators in Daikin Industries (Thailand) Ltd. The sample consisted of twenty-four operators who were deficient in safety at work. The simple random sampling was used in selecting three groups of the sample, with eight in each group : the self-efficacy programme group, the KYT activity group and the control group. A safety at work behavior evaluation form and a recording form were used as the instruments to collect the data. Ten experiments were administered for each group in four weeks duration. The follow-up period occurred two weeks later. The data collection procedure was divided into three phases ; the pre-test, the post-test and the follow-up. The researcher used two-way ANOVA with repeated measure and the Newman-Keuls method in analyzing the data.

It was found that there was a statistically significant interaction at .05 level between the methods and the duration of the experiment. Participants in both experimental groups were found having higher safety at work behavior than the control group in both, post-test and follow-up periods, with a statistical significance of .05. The safety at work behavior of both experimental groups were found having difference with no statistical significance.

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๒
สารบัญ.....	๓
สารบัญตาราง.....	๔
สารบัญภาพ.....	๕

บทที่

1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถของตนเอง.....	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถของตนเอง.....	24
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมความที่.....	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมความที่.....	35
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการทำงาน.....	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการทำงาน.....	59

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	61
ประชาชนและกลุ่มด้วอย่าง.....	61
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	62
การดำเนินการทดลอง.....	65
วิธีดำเนินการทดลอง.....	66
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	89
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	89
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	89
อภิปรายผล.....	90
ข้อเสนอแนะ.....	103
บรรณานุกรม.....	104
ภาคผนวก.....	110
ภาคผนวก ก.....	111
ภาคผนวก ข.....	118
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	176

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

1 สถิติการประสบอันตรายและเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534-2543.....	49
2 แสดงแบบแผนการทดลอง แบบวัดก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และ ติดตามผล.....	65
3 ตารางการทดลองโปรแกรมพัฒนาความสามารถของคนเอง.....	67
4 ตารางการทดลองกิจกรรมความชำนาญ.....	68
5 คะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติด้านความปลอดภัยในการทำงาน คะแนนเฉลี่ยและ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในระยค่า ฯ ของพนักงานกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมพัฒนา ความสามารถของคนเอง พนักงานกลุ่มที่ได้รับกิจกรรมความชำนาญ และพนักงานกลุ่ม ควบคุม.....	72
6 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนพฤติกรรมการปฏิบัติด้าน ความปลอดภัยในการทำงานในระยค่า ฯ ของการทดลองของพนักงานกลุ่มที่ได้รับ โปรแกรมพัฒนาความสามารถของคนเอง พนักงานกลุ่มที่ได้รับกิจกรรมความชำนาญ และ พนักงานกลุ่มควบคุม	73
7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการปฏิบัติด้าน ความปลอดภัยในการทำงานระหว่างวิธีการทดลองและระยะเวลาการทดลอง.....	76
8 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยค่อนการทดลอง.....	79
9 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยหลังการทดลอง.....	80
10 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการปฏิบัติด้านความปลอดภัยในการ ทำงานเป็นรายคู่ของพนักงานกลุ่มที่ได้รับรับโปรแกรมพัฒนาความสามารถของคน เอง พนักงานกลุ่มที่ได้รับกิจกรรมความชำนาญ และพนักงานกลุ่มควบคุมในระยหลัง การทดลองด้วยวิธีทดสอบแบบนิวแมน-คูลส์.....	81
11 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยติดตามผล.....	82

ตารางที่	หน้า
12 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการปฏิบัติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมพัฒนาความสามารถของตนเอง พนักงานกลุ่มที่ได้รับกิจกรรมเควายที และพนักงานกลุ่มควบคุม ในระดับติดตามผลด้วยวิธีทดสอบแบบนิวแม่น-คูลส์.....	83
13 ผลการทดสอบย่อของระยะเวลาของพนักงานกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมพัฒนาความสามารถของตนเอง.....	84
14 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการปฏิบัติด้านความปลอดภัยในการทำงานเป็นรายคู่ในระเบียบก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของพนักงานกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมพัฒนาความสามารถของตนเองด้วยวิธีทดสอบแบบนิวแม่น-คูลส์.....	85
15 ผลการทดสอบย่อของระยะเวลาของพนักงานกลุ่มที่ได้รับกิจกรรมเควายที.....	86
16 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการปฏิบัติด้านความปลอดภัยในการทำงานเป็นรายคู่ ในระเบียบก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของพนักงานกลุ่มที่ได้รับกิจกรรมเควายที ด้วยวิธีทดสอบแบบนิวแม่น-คูลส์.....	87
17 ผลการทดสอบย่อของระยะเวลาของพนักงานกลุ่มควบคุม.....	88

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 แสดงโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง 3 องค์ประกอบ ซึ่งเป็นตัวกำหนดที่มีอิทธิพล ซึ่งเหตุผลซึ่งกันและกัน.....	11
2 แสดงการเปรียบเทียบระหว่าง การรับรู้ความสามารถของตนเอง และความคาดหวัง ในผลที่จะเกิดขึ้น.....	15
3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองและความคาดหวังผลที่ จะเกิดขึ้น.....	16
4 กฎพื้นฐานของการปลดอกอุบัติภัยด้วยกิจกรรมความที่.....	34
5 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการปฏิบัติด้านความปลดอกภัยในการ ทำงานของพนักงานกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมพัฒนาความสามารถของพนักงาน กลุ่มที่ได้รับกิจกรรมความที่ และพนักงานกลุ่มควบคุม.....	74
6 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการปฏิบัติด้านความปลดอกภัยในการ ทำงานในระยะต่าง ๆ ของพนักงานกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมพัฒนาความสามารถของ ตนเอง พนักงานกลุ่มที่ได้รับกิจกรรมความที่ และพนักงานกลุ่มควบคุม.....	75
7 กราฟเส้นแสดงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลอง.....	78